

140917-2

Subjekt (každý subjekt) se vyznačuje tím, že existuje (ek-sistuje), tj. vyčnívá ze sebe, trčí ze sebe, a to tak, že už jakoby „jest“ částečně tím, čím vlastně a ve skutečnosti ještě „není“, ale právě se tím „stává“. Nelze to však pochopit ani tak, že se už už stává něčím, čím ještě není, tak, že tím, čím už je, přestává být a je vystřídán svým novým „já“, novým subjektem. Tím, jak se stává něčím novým, subjekt nepřestává být sám sebou, nýbrž naopak se sám sebou právě (teprve) stává, a to svým akcemi a aktivitami. To, co subjekt činí, aktivně dělá, není jenom nějakým přírůstkem či přídavkem k tomu, čím už je, ale je při každé akci jednak tím, co (kdo) něco dělá (tedy také něco jiného než sebe), a zároveň také (a mimo jiné) tím, čím se stává a co tedy při tom, co dělal a udělal nejenom na něčem jiném a v něčem jiném, ale co provedl také na sobě a v sobě.

(Písek, 140917-2.)

* subjekt, existence